Doğan Kardeş

Sayı: 13
23 Ocak 1967
Pazartesi
Fiatı: 50 Kuruş

DENİZ EJDERİ

3

DENİZ DİBİNDEKİ TİTANİZA (DEVLER ÜLKESİ) NİN CASUSU OLARAK DÜNYA MİLLETLERİNİN DENİZ ÜSSÜ DENİZKENT'TE BİR YIL KALAN HALVİK MEMLEKETİNE DÖNMÜŞ, YENİ BİR SİLAHIN DENEMELERİNE BAŞLAMIŞTIR...

(Devamı son sayfada)

650

Çocuğunuzu para biriktirmeye alıştırmak için

YAPI ve KREDİ BANKASInın

İkramiyeli Aile Cüzdanını deneyiniz.

(MORAN) - 3) — 18

BULMACA

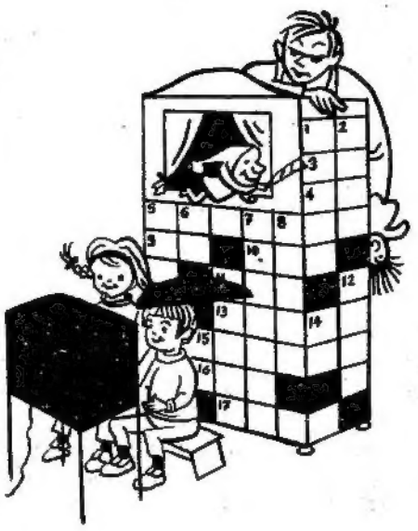

SOLDAN SAĞA:

1 — Denizleri, gölleri, ırmakları meydana getiren saydam madde, 3 — İlçeden büyük idarî teşkilât, 4 — Tersi öğütülerek toz haline getirilmiş tahıl, 5 — Kabuklulardan suda yaşayan eti yenir bir böcek, 9 — Gerçek, 10 — Şenliklerde caddelere kurulan kemer, 11 — Bir nevi saç hastası, 13 — Yakınlık gösterme, 15 — Belirli bir süre çalışıp aylık bağlanarak işi ile ilgisi kesilen, 16 — Bir cins ağaç, 17 — Üzüntüsü olmamaktan dışa vuran gönül açıklığı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

2 — Millet, 6 — Çok olmayan, 7 — Tekrar tekrar itme, 8 — Çok kanlı ve damarlı bir organımız, 12 — Erkek isimlerinden, 14 — KL harfleri.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

Soldan Sağa:

2 — Of, 3 — Dil, 4 — Saka, 5 — Tiran, 6 — Falaka, 7 — Hükümet, 8 — Monako, 9 — Saray, 10 — Kedi, 11 — Çay, 12 — At.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Emine Özyılmaz — İSTANBUL: Karikatürün çizgi olarak güzel. Fakat konusu pek hoş değil. Geçen yıl, yarışmalar için gönderdiğin karikatürlerin bu bakımdan çok daha iyi idi. Daha değişik ve tatlı esprili karikatürlerini bekler, başarılar dilerim.

Haydar Erşahin — ANKARA: Bazı kardeşlerimin düştüğü hataya sen de düşmüşsün. Bana, kendinin olmayan şiirler göndermişsin. Bu yüzden onları yayınlayamıyacağım. Selâmlarımla.

Nezih Erdoğan — ESKİŞEHİR: Eyfel kulesiyle ilgili bir yazımızı resimli olarak gelecek sayılarımızdan birinde yayımlayacağız. Sevgiler...

Çetin Kıraçlı — İSTANBUL: Mektubunu doğrudan doğruya ilân ettiğimiz adrese gönderebilirsin.

Fazıl Çetin — ELÂZIĞ: Bana gönderdiğin «Tarla Kuşu» adlı hikâyeyi Doğan Kardeş'in eski bir sayısından kopya etmişsin! Oysa ben kardeşlerimden kendi yazdıklarını göndermelerini istiyorum. Bir daha böyle bir davranış yapmayacağını umarım. Sevgiler...

Işıl Tezer — DÜZCE: Gönderdiğin fıkralar güzel, ama senin değil. Doğan Kardeş'de basabileceğimiz fıkralar hiçbir yerde yayımlanmamış olmalı. Anlaştık, değil mi?..

Ahmet Erdem — İSTANBUL: «Doğan Kardeş» 22 yıllık geçmişi olan bir çocuk dergisidir. Senin dilediğin gibi onun yaşını büyütürsek, yani bir çocuk dergisi olmaktan çıkarırsak, sonra öbür kardeşlerimiz ne derler?..

Mehmet Özen — ELÂZIĞ: Pul katoloğunu büyük kırtasiye mağazalarında bulabilirsin. Mektuplaşmak için dergimizde çıkan adreslerden yararlanmalısın. Ayrıca adres gönderemeyiz.

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
23 Ocak 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı: 575-13

Sahibi:
KÂZIM TAŞKENT

Bu sayıda mes'ul
Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul
✶ Posta Kutusu: 1146 - İst.
✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56
✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

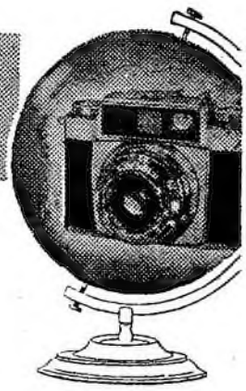

UYUYAN ÇİÇEK — Anber çiçeği geceleri taç yapraklarını kapatıp uykuya dalar. Sabahları da güneş doğar doğmaz uyanır. İşte aşağıdaki iki resim çiçeğin bu garip ama gerçek tutumunu göstermektedir: Saat 17.36 güneş batmış, çiçek derin uykusuna dalmıştır. Saat 06.24'te ise güneş doğmuş, anber çiçeği uyanmıştır.

YARAMAZ SU AYGIRI YAVRUSU — Geçenlerde İtalya'nın Milâno şehrindeki bir sirkten sabaha karşı kaçan yaramaz bir su aygırı yavrusu, İtalyan polisini bir hayli uğraştırdı. Yaramaz kendini tam beş saat arattırdı. Sonunda polis, onu şehrin banliyösündeki bir köşkün havuzunda yıkanırken buldu. Fotoğraf yaramaz su aygırı yavrusunu annesinin yanına götürülmek üzere Milâno'nun Katedral Meydanı'ndan geçirilirken göstermektedir.

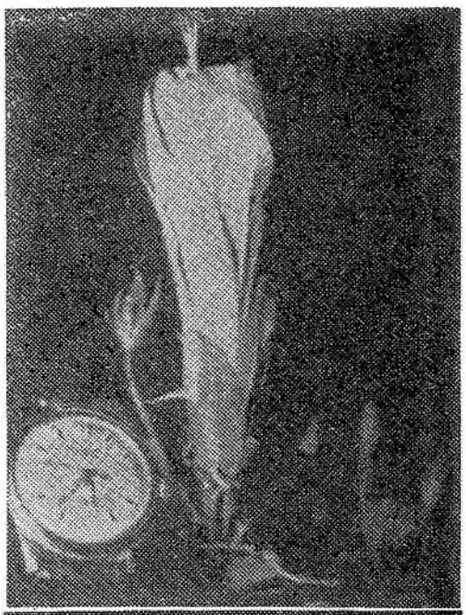

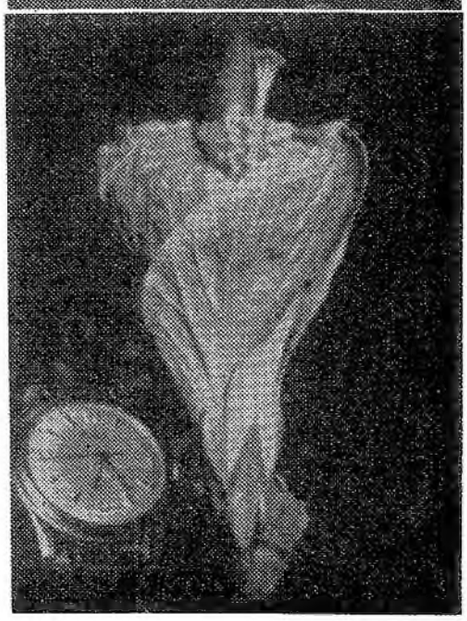

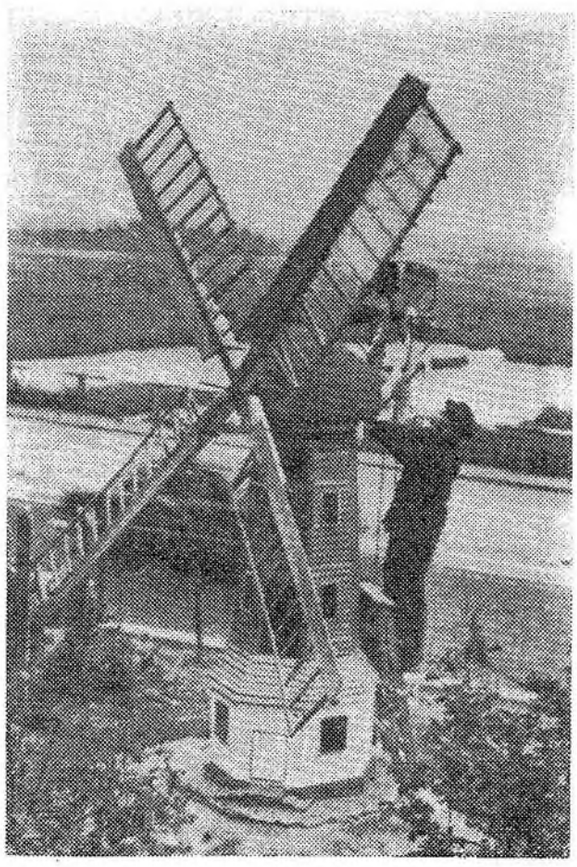

BAHÇEYE KURULAN YEL DEĞİRMENİ — Hamburg'lu Richard Brauer (fotoğrafta görülen) şehir dışındaki evinin bahçesine yoldan otomobilleriyle gelip geçenlerin büyük ilgisini uyandıran ve gerçek bir sanat eseri sayılabilecek güzellikte bir yel değirmeni modeli yapmıştır. Bay Brauer, yel değirmenine bağladığı dinamo ile bahçesini aydınlatmakta, böylece bunu yararlı bir işte kullanmaktadır.

KİTAP DAĞITIMI — 3/A sınıfının örnek bir kitaplığı var. Bu kitaplıktaki eserlerin büyük bir bölümünü Doğan Kardeş Yayınları meydana getiriyor. Resimde, sınıfın Kitaplık Kolu üyeleri Çiğdem Üçok ve Bülent Över kardeşlerimiz arkadaşlarına kitap verirken...

★

Namık Kemal, Sultan II. Abdülhamit çağının zorba yönetimine kahramanca başkaldırmış ve bu yolda ölesiye savaşmış büyük vatan şairimizdir. Kendisi ayrıca, romanları, piyesleri, makaleleri ve çevirileriyle, Tanzimat Edebiyatı'nın en değerli yazarı ve düşünürü sayılır. İşte bu hafta gezeceğimiz okul, O'nun adını taşıyor...

★

Namık Kemal İlkokulu

Okul bahçesinin bir köşesini minyatür bir çiftlik durumuna getiren öğrenciler burada Tabiat Bilgisi derslerini uygulamalı olarak yapıyorlar

Namık Kemal İlkokulu Beyoğlu'nun Boğaz kesimindeki semtlerinden Fındıklı'da, Mebusan Caddesi üzerinde dört katlı bir yapı. Ara sokaktaki kapıdan girince, kendimizi kat kat bahçeler arasında buluyoruz. Bu durum, okulun yerleştiği toprak parçasının eğik oluşundan ileri geliyor. Ama, gözü okşayan, sevimli bir görünüşü var bu bahçelerin.

Soldaki üst bahçede bir kalabalık ilgimizi çekiyor. Çünkü ders saati olduğu halde öğrenciler dışardalar. Üstelik, yaptıkları beden eğitimine de benzemiyor. Toprağa eğilmişler, harıl harıl birşeyler topluyorlar...

Onları yakından görebilmek için şu setin üzerine çıkalım... Hayret, doğrusu! Burası âdeta bir minyatür çiftlik... İçinde, buğdayından tutun da ıspanağına kadar, besin olarak yararlanabileceğimiz bir yığın şey ekili. Namık Kemal İlkokulu 4-A öğrencileri şu anda tabiat bilgisi dersini uygulamalı olarak yapıyorlar.

Doğan Kardeş olarak kendilerini selâmlıyoruz:

— «Kolay gelsin öğretmenimiz, kolay gelsin kardeşler!..»

★

BAKARSAN BAĞ OLUR — 4/A sınıfı öğrencilerinden bir küme, okulun bahçe çalışmalarına ayrılan köşesinde yeşil salata yetiştiriyorlar...

Çiftçi kardeşlerin yüzüne tatlı bir gülümseme yayılıyor:

— Sağ ol Doğan Kardeş, bahçemize hoş geldin!

— «Şu anda ne yaptığınızı öğrenebilir miyim?»

Öğretmenimiz Neriman Yücel herkes adına cevap veriyor:

— «Turpları pek sık ekmişiz de şimdi bir parça seyreltiyoruz.»

Bu minik çiftlikte aşağı yukarı on çeşit ürün ekili. Dilimin ucuna bir soru geliyor:

— «Acaba kardeşlerim bütün bu işleri yaparlarken, başkalarından yardım görmüyorlar mı?»

Tuğrul Duycan adlı kardeşimiz atılıyor:

— «Hayır. Yalnızca Osman ağabey, fidelerle tohumları dışardan getirdi, okadar...»

— «Osman ağabey de kim?»

Tuğrul, parmağıyle bir arkadaşını göstererek:

— «Osman Uzunkol. Kendisi hem sınıfımızın büyüğü, hem de mümessili olduğu için ona 'ağabey' deriz.

Şimdi de kardeşlerimiz bize yetiştirdikleri bitkiler üzerine bilgi verecekler.

— «Osman ağabey, senden başlayalım. Bize kısaca anlat: Turp ne çeşit bir bitkidir, nasıl yetiştirilir, Faydaları nelerdir?»

— «Bizim bahçemizde bulunan bayır turpu, kökü yenen bir kış bitkisidir. Sonbaharda, serpme usulüyle ekilir. Kış ortalarında da olgunlaşır. Turpun besin değeri fazla değildir. Ama, hoş bir acılığı olduğundan, yemek arasında iştahı açar.

— «Peki, Osman ağabey; hani bir söz vardır: Bazan birinden bahsederken 'turp gibi adam' derler. Bunun anlamı turpa benzeyen demek midir?»

— «Hayır. Turp gibi denin-

ce, o insanın sıhhati yerinde, güçlü kuvvetli olduğu anlaşılır.»

— «Yani tıpkı senin gibi, öyle değil mi?»

Şimdi sıra, «Erkek olsaydım ziraatçı olurdum» diyen Ayşen Cem kardeşimizin. O da bize kıvırcık salatadan bahsedecek...

— «Kıvırcık salata, yemek arasında salata olarak çiğ yenen, yaprakları kıvırcık bir çeşit küçük maruldur. Daha çok kumlu ve sulak toprağı sever. Hem her iklimde yetişebilir. C. vitamini bakımından çok zengin olduğu için özellikle çocuklara ve gelişme çağındaki gençlere çok faydalıdır. Yalnız salatayı çok iyi yıkadıktan sonra yemek gerekir. Zira, kirli lâğım sularıyle sulanmış salata tifo, dizanteri gibi hastalıklara yol açabilir.»

Şimdi de gelelim, tavşanların en sevdiği yiyecek olan lâhanaya. Lâhanayı Gündoğdu Demirefe anlatıyor:

— «Lâhana kış sebzesi olarak yenen bir bitkidir. Tohumundan yetiştirilen fideler, yaz başında devşirilerek, dikilecek olan yere aktarılır. Sonbaharda ise mahsul alınır. B. ve C vitaminleri bakımından çok zengindir.»

Kış sebzelerine devam ediyoruz. Havva Çiçiyaşvili diyor ki:

— «Ben ıspanağı çok severim. Çünkü kış sebzelerinin en faydalısı odur. Hele pişirilmeyip salatası yenecek olursa bütün vitaminler alınmış olur. Yetişmesi de kolaydır. Ispanağı sonbaharda serpme yoluyle ekeriz, iki ay sonra da devşirebiliriz. Tabii, toprağının kumlu olması ve iyi gübrelenip sulanması şarttır.»

Bahçemizde vitamin değeri olan bitkilerin yanısıra besin değeri olanları da yetiştiriliyor: Nohut, fasulye, soğan, buğday... Onları kimler tanıtacak bakalım?..

Murat Sayber:

— «Nohut, taneleri yenen bir sebzedir. Yerine göre ilkbaharda veya sonbaharda ekilebilir. Ancak toprağı nemli ve killi olmalıdır. Nohut, azotlu maddeler bakımından çok zengin olduğu için değerli bir besindir. Taneleri leblebi olarak da yenebilir.»

Lâle Ersaraç:

— «Fasulye, hepimizin kolayca yetiştirebileceği bir bitkidir. Daha çok sonbaharda ve sıra usulü ile ekilir. 5 santimetre kadar büyüyünce çapası yapılır; 20 - 25 santimetre olunca da, ocakların yanına sırıklar dikilerek bitkinin bunlara sarılması sağlanır. Yer fasulyesinde ise sırığa gerek yoktur.

Fasulye, insanların en eski ve besleyici besinlerinden biridir. Protein bakımından çok zengin olduğu için ona 'fakir eti' adını takmışlardır.»

Yeşuva Bilmen:

— «Soğan, yemeklerimize çeşni vermek için kullandığımız, iştah açıcı, bol vitaminli bir sebzedir. Soğan yetiştirirken arpacık denilen küçük soğanlardan yararlanırız. Arpacıklar ilkbaharda toprağa dikilir. Kısa bir süre sonra yeşil soğanlar çıkar. Bu sırada çapa yapılır. Yapraklar sararmaya başlayınca ayakla ezilir. İyice kuruduktan sonra da sonbaharda sökülür.»

Ne dersiniz, hazır hava elverişliyken, çiftçi kardeşleri daha fazla işlerinden alıkoymayalım. Şubat ortasında sebzesiz kalmak hiç de hoş değil çünkü...

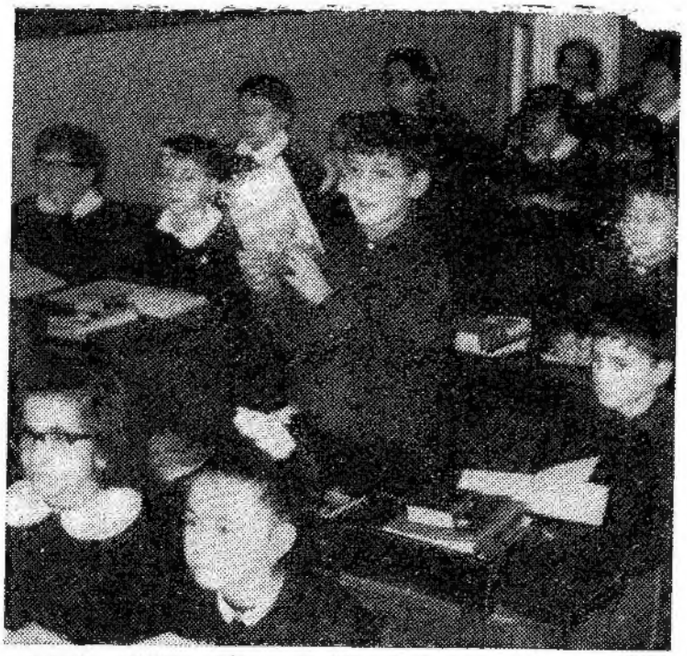

OKUMA REKORU 3/A sınıfı öğrencilerinin ders saatleri dışında en büyük eğlenceleri, okumak. En çok okudukları yayınlar ise Doğan Kardeş kitapları. Resim, Tarık Tüten (ayakta) kardeşimizi Doğan Kardeş kitaplarından birini tanıtırken gösteriyor.

PARA BİRİKTİRME FONU

MÜSABAKAYI ÜÇ AY DAHA UZATIYORUZ

Doğan Kardeş, kardeşleri arasında düzenlediği **PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI**'nın gördüğü geniş ilgi üzerine bu müsabakayı ÜÇ AY daha devam ettirmeye karar vermiştir.

Doğan Kardeş, gene **ÜÇ AY SÜRE** ile **HER AY** 10 kardeşine **YAPI ve KREDİ BANKASI'nda** 500'er liralık **PARA BİRİKTİRME FONU HESABI** açacaktır. Bu fonu kazanacak kardeşlerimiz, alacakları 500'er liralık **«AİLE CÜZDANLARI»** ile **YAPI ve KREDİ BANKASI'** nın bütün ikramiyelerine katılabileceklerdir.

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI'na katılabilmek için Doğan Kardeş'in son sayfasında yayımlanan kuponların aynı renkte olan 1, 2, 3 ve 4 numaralısını bir arada ve zarf içerisinde şu adrese göndermek kâfidir:

«DOĞAN KARDEŞ
Para Biriktirme Fonu Müsabakası
Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul»

DİKKAT — Geçen sayımızın son sayfasında yayımladığımız 4 numaralı yeşil kuponla PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI'nın üçüncü tertibi sona ermiştir. Bu sayımızda dördüncü tertibin 1 numaralı kuponunu yayımlıyoruz. Dördüncü tertibin kuponları MOR renktedir. Üçüncü tertip kur'aya katılma süresi

30 OCAK 1967 PAZARTESİ

günü akşamı sona eriyor. Kur'aya katılmak isteyen kardeşlerimizin kuponlarını bu tarihte elimize geçecek şekilde postalamalarını hatırlatırız.

ORMANLAR HÂKİMİ

Tarzan

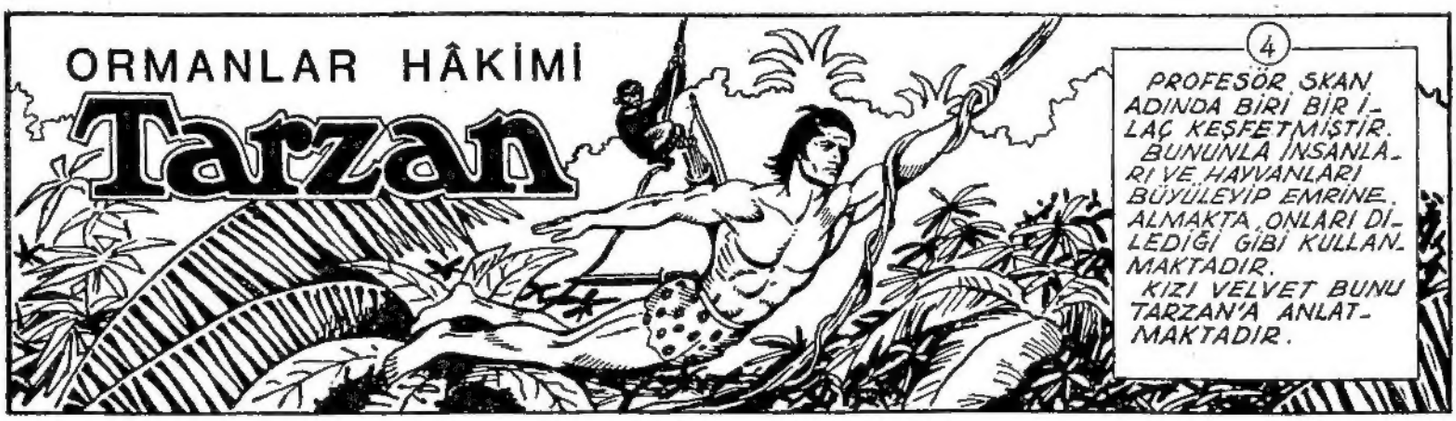

4

PROFESÖR SKAN ADINDA BİRİ BİR İLAÇ KEŞFETMİŞTİR. BUNUNLA İNSANLARI VE HAYVANLARI BÜYÜLEYİP EMRİNE ALMAKTA, ONLARI DİLEDİĞİ GİBİ KULLANMAKTADIR. KIZI VELVET BUNU TARZAN'A ANLATMAKTADIR.

TARZAN TABANCAYI ALIP KENDİNE DOĞRU ATEŞ ETTİ
BANG!
BİRDEN VÜCUDU TİTREDİ. KASKATI KESİLDİ...
GÖZLERİ CAM GİBİ PARLADI. BİR ANDA O DA BÜYÜLENMİŞTİ !.
10-11 8492
BÜTÜN FENALIKLAR SENİN BAŞININ ALTINDAN ÇIKIYOR. BAK NE YAPTIN !..
KENDİSİ İSTEDİ BUNJO
BIRAK, ONUN DEDİĞİNİ YAPALIM.
PEKİ ÖYLEYSE, HADİ BİZİM KÖYE GİDELİM.
SEN BUNJO, VANABI İLE BERABER ORMANDAKİ ADAMLARINIZIN YANINA DÖNÜN, JANDARMAYA DA HABER VERİN.
PEKİ, BEYAZ KADIN.
10-12 8493
TARZAN BİR ROBOT GİBİ, VELVET'İN ELİNİ TUTMUŞ KÖYE DOĞRU İLERLİYORDU...
HOŞ GELDİN VELVET SANA KİM O YANINDAKİ?
ÇOK ÖNEMLİ BİRİNİ GETİRİYORUM!
İŞTE TARZAN BU!
DEMEKKİ İLACIM TARZAN GİBİ BİRİNE DE TESİR EDEBİLİYORMUŞ...
10-13 8494
AFERİN SANA VELVET. TARZAN BİZDEN OLDUKTAN SONRA, İLAÇ HARCAMADAN BÜTÜN YERLİLERİ EMRİME ALABİLİRİM
BÖYLECE KISA ZAMANDA AFRİKA KRALI OLABİLİRİM.
ONDAN SONRA AFRİKALILARA CANAVARLAŞTIRAN İLACIDA AŞILADIK MI, BÜTÜN DÜNYAYA SALDIRABİLİRİZ
EVET BABA
10-14 8495
EVVELA TARZAN TAMAMEN BÜYÜLENDİ Mİ, ONU BİR KONTROL EDEYİM.
ONA CANAVARLAŞTIRAN İLACI SIKAYIM.
YAPMA BABA... İNAN TARZAN BÜYÜLENDİ
O HALDE ŞU BIÇAKLA BİR DENEYELİM BAKALIM.
Arkası var.

Komiser, Carlton'un uzattığı kâğıtları aldı. Muavini Dickson'a uzatmadan önce bunlara şöyle bir göz atmaktan kendini alamadı.

KUSURSUZ CİNAYET

Kuvvetli farların ışığı altında gördüğü dikdörtgen biçimindeki beyazlık komiseri o kadar şaşırtmıştı ki birden fırlayıp uzaklaşmakta olan Red Carlton'un otomobili arkasından koşmaya başladı.

Red Carlton saatinin fosforlu kadranına bir göz attı. Saat ona çeyrek vardı. İki saate yakın bir zamandan beri buradaydı.

Bardaktan boşanırcasına yağmaya başlayan yağmurdan ötürü hava epey serinlemişti. Yağmurluğunun önünü ilikledi. Hafif te olsa ellerinin titrediğini farketmişti. Havanın serinliğinden ötürü müydü? Hiç sanmıyordu. Olsa olsa biraz âsabı bozuktu, o kadar. Ama ne olmuştu? Yoksa ona mı öyle gelmişti, hiç bilmiyordu. Herşey yolunda gitmiş, ortada hiçbir iz bırakmamıştı. Ağaçların arasındaki bu karanlık eve girişini kimsenin görmediğinden emindi. Hattâ evde tek başına oturan William Roberts bile... Kimseye görünmeden içeriye girmiş... Şöminenin üzerindeki ağır şamdanı sapından kavradığı gibi bütün gücüyle William Roberts'in başına indirivermişti. Artık şu anda William Roberts diye biri yeryüzünde yoktu.

Kurbanının öldüğünden emin olduktan sonra hemen kütüphaneyi karıştırmaya başlamış, bir yıl önce aldığı 100.000 sterlinlik borcun senedini bulmakta da zorluk çekmemişti. Onu şöminede yakmış, sonra da olaya hırsızlıkla ilgili basit bir cinayet süsü verebilmek için öldürdüğü adamın cüzdanındaki paraları etrafa saçmaya başlamıştı.

Bu mükemmel cinayeti en ince teferruatına varıncaya kadar plânlamıştı, ama birden bardaktan boşanırcasına yağmaya başlayan yağmur Red Carlton'un keyfini kaçırmıştı.

Carlton, bu yüzden bir saate yakın beklemek zorunda kaldı. Arkasında bir ipucu, bir iz bırakmamak için sigara bile içememesi hem sinirlerini bozuyor, hem de her an sabrının biraz daha tükenmesine yol açıyordu. Mendiliyle bıraktığını sandığı yerlerdeki bütün parmak izlerini iyice silmişti. Arkasında cinayeti işleyenin kendisi olduğunu belli edecek en küçük bir iz bile kalmadığından emindi. Ama yine de ellerinin titremesini durduramıyordu.

Yağmur biraz hafifler gibi olmuştu. Ama ağaçlardan hâlâ sular damlıyor, kaldırım kenarından hâlâ oluk gibi sular akıyordu. Gece yavaş yavaş her zamanki sessizliğine bürünüyordu. Uzaktan uzağa bir saatin onu vurduğu duyuldu.

Red Carlton, bahçenin saklandığı gölgelik köşesinde doğrularak yağmurluğunun yakasını kaldırdı, bir kere daha etrafı gözden geçirdikten sonra hızlı hızlı yürüyerek bahçeden geçip sokağa çıktı. Elli metre kadar yürüdükten sonra yağmur sularının döne döne içine aktığı bir ızgaranın arasından evin anahtarını da atmış ve tasarladığı plânın birinci kısmını gerçekleştirmiş oluyordu.

Şimdi yapması gereken başka bir şey daha vardı ki o da en az işlediği cinayet kadar önemliydi: Durumu en yakın polis karakoluna haber vermek!

Red Carlton birkaç dakika sonra karakolun kapısından içeri girerken sanki bambaşka bir insan olmuş, bambaşka bir hüviyete bürünmüş gibiydi. Komiserin odasından içeri girerek:

— «Evet komiser bey», diye söze başladı. «Bu akşam Bay William Roberts'le bir randevum vardı. Muhakkak beni bekleyecekti. Fakat kapıyı ne kadar çaldıysam kimse cevap vermedi. Baktım, zemin katında, holde olduğunu tahmin ettiğim bir ışık var. Bahçe kapısının açık olmasına rağmen evin kapısı sımsıkı kilitli.» Bir an durdu, sonra: «Bilmem, ama ister istemez insanın aklına kötü şeyler geliyor», diye ilâve etti. «Bay William Roberts bildiğiniz gibi evinde tek başına oturur. Üstelik çok ta zengin olduğunu bilmeyen yoktur...»

Komiser:

— «Endişelerinizi anlıyorum,» diyerek ayağa kalktı. «Gidip bir baksak hiç fena olmaz. Hey, Dickson, sen de bizimle geliver.»

Çok geçmeden üç adam William Roberts'in evinin önüne gelmişti. Gerçekten de zemin katında, kütüphane yönünden gelen bir ışık görünüyordu. Kapının zilini uzun uzun çaldılarsa da cevap veren olmadı.

— «Çok garip,» diye Komiser söylendi. «İçeride ışık olmasına rağmen evdeki bu ölüm sessizliği

hiç hoşuma gitmedi. Bir de arka taraftan bakalım. Belki oradan içeriye girebiliriz...»

Gerçekten de arka tarafta terasa bakan pencerelerden birinin aralık olduğunu gördüler. Buradan içeriye girmeleri pek zor olmadı. Şimdi üçü de evin içindelerdi. Önde Komiser olmak üzere ihtiyatla ışığın sızdığı kütüphaneye doğru yürümeye başladılar. İki saniye sonra üçü de başından kanlar akarak yerde yatan William Roberts'in cesedinin başucundalardı.

Komiser, bu gibi durumlara çok alışık olduğu için fazla şaşmış görünmedi:

— «Bir cinayetle karşı karşıyayız,» diye mırıldandı. «Sandığıma göre öleli çok olmamış.» Sonra Carlton'a dönerek, «Mazur görün, âdet olduğu üzere hüviyetinizi almam gerek,» dedi. «Hattâ kısa bir ifadenizi de... Olayı aydınlatmamız için her an size ihtiyacımız olabilir.»

Carlton:

— «Anlıyorum,» diye cevap verdi. «İşte hüviyetim burada. Ne zaman isterseniz karakola da çağırabilirsiniz tabii... Ama az önce de dediğim gibi fazla bir şey bilmiyorum. Akşam yemeğine beni bekleyecekti. Kapı açılmayınca ben de korkup size geldim. Bundan fazlasını bilmediğimden emin olabilirsiniz.»

Komiser, Carlton'un uzattığı kâğıtları alarak muavini Dickson'a uzattı:

— «Sen burada kal, biz doktoru göndermek için karakola kadar gideceğiz. Çok geçmeden burada oluruz. Bir tarafa dokunup parmak izi bırakma sakın»

Az sonra Komiserle Carlton bahçeden sokağa doğru yürüyor, dışarı çıkmak üzere bulunuyorlardı. Sokağa çıktıkları zaman Carlton:

— «İsterseniz karakola kadar sizi arabamla bırakayım,» diye teklif etti. «Gecenin bu saatinde bu havada yürümek pek zevkli olmasa gerek. Arabam az ileride duruyor.»

Komiser:

— «Memnuniyetle,» diye cevap verdi, ama Carlton'un arabasını neden oraya değil de, az ileride parketmiş olduğunu anlamadı. Ama tam arabaya bineceği zaman: «Durun, durun, vazgeçtim,» dedi. «İsterseniz siz yalnız gidin, benim geriye dönüp Dickson'a bir şey söylemem gerek. Sizi her an buraya çağırtabileceğimizi de unutmamanızı rica ederim.»

— «Peki, nasıl isterseniz...»

Carlton böyle diyerek arabasına atladı, kapıyı çekerek motoru çalıştırdı. Komiser arabanın kalkışını seyrederken ilerideki sokakların birinden çıkan bir başka otomobilin kuvvetli farları gecenin karanlığını ok gibi delerek boş sokağı yaladı. Komiser gördükleri karşısında o kadar şaşırmıştı ki yerinden fırlamaktan kendini alamadı. Yerde, asfaltın üzerinde az önce Red Carltonun otomobilinin bulunduğu yerde bir dikdörtgen biçiminde bir beyazlık vardı!...

Komiser bir an tereddüt etti, ama otomobilin her an biraz daha uzaklaşması karşısında acele karar vererek ardından koşmaya başladı. Suların içinden etrafa çamurlar sıçrata sıçrata koşuyor, bir yandan da Carlton'a durması için bağırıyordu. Sonunda tabancasını çekerek arka lâstiklerinden önce birine, sonra da ötekisine ateş etti. Tabancanın sesi, lâstiklerin patlamasiyle karışıvermişti!

Kulakları tırmalayan sert bir fren gıcırtısı gecenin sessizliğini yırttı. Kapı açıldı, Red Carlton telâşla aşağıya atladı:

— «Ne oluyor! Çıldırdınız mı siz!» Komiser koşmaktan nefes nefese:

— «Kimbilir belki de öyle.» diye cevap verdi. «Arkanızdan seslendim, ama duymadınız. Sizi durdurmak için başka çarem kalmamıştı. Ben de ateş ettim.»

— «Peki, ama niçin durdurmak istediniz beni? Evimden arayamaz mıydınız?»

— «Arayabilirdim şüphesiz, ama o zaman çok geç olur, iş işten geçmiş olurdu. Şimdi size bir şey soracağım Bay Carlton: Bay William Roberts'in evine az önce geldiğinizi söylemiştiniz. Halbuki otomobilinizi bıraktığınız yerdeki beyazlık bu sözünüzü yalanlıyor!»

Komiser elektrik fenerini yakarak asfaltın üzerindeki dikdörtgen biçimindeki kupkuru kısmı gösterdi.

— «Buraya, yağmur yağmaya başlamadan çok önce geldiniz. Çünkü baksanıza, arabanızın altında kalan yer ıslanmamış bile... Peki, bu kadar uzun bir süre Bay William Roberts'in yanında ne yaptığınızı sorabilir miyim?»

Yeniden sessizliğe bürünüveren gecenin karanlığı Komiser'in, Carlton'un bileklerine geçirip kilitlediği kelepçelerin madenî sesiyle bozuldu. Sonra yine herşey derin bir sessizliğe gömüldü.

Red Carlton makul bir cevap bulamıyor, şaşkınlık içinde bir Komiser'in yüzüne, bir de yerdeki kuru beyazlığa bakmaktan kendini alamıyordu. Ne kadar dikkatli davranılırsa davranılsın, suçun cezasız kalmıyacağı bir kere daha ispatlanmış oluyordu.

HİPNOTİZMACININ MAHARETİ

Amerika'da bir televizyon programındaki hipnotizmacı «parmağımı şaklatınca derin bir uykuya dalacaksınız» demiş ve parmağını şaklatmıştır. Tam o sırada stüdyodan 200 km. uzakta televizyon seyreden 16 yaşındaki William Smith de uykuya dalmıştır. Ancak hastanede doktorlar William'ı kendine getirebilmek için tam dört saat uğraşmışlardır.»

Her İşe Yarayan Bir Hayvan

Yak Mandası

İnsanoğlu yüzyıllar boyunca, kendisine hizmet edecek hayvanlar edinmiştir. Bunların bir kısmı onu besler ve giydirirler; bazıları taşıtın yerini tutarlar; geri kalanlar da çeşitli işler görürler. Fakat bunların içinde bir tanesi vardır ki, yararları saymakla bitmez.

Tibet'in yüksek yaylalarında yaşayan «YAK» adındaki bu mandanın Amerika'daki bizonlarla bir çeşit akrabalığı vardır. Ama hünerleri onlardan fazladır. Çünkü yak, Asya göçebeleri için hem üzerine binilen bir at, hem ağır yük taşıyan bir katır, hem de sabanı çeken bir öküz demektir.

Yak, herhangi bir atın ya da katırın pes edeceği kavurucu sıcaklarda kolayca ilerler. Adımları ölçülü ve sağlamdır. En yalçın kayalıklarda ve buzla örtülü, sarp yamaçlarda bile sürçmez. Sırtına dilediğiniz kadar yük vurun, karşı koymaz. Yalnızca biraz homurdanır, o kadar.

Tibet göçebeleri elbise ve çadırlarını çoğunlukla yak'ın derisinden yaparlar. Hayvanın az, fakat çok değerli olan sütünden besin olarak yararlanırlar, yağ elde ederler. Alçak yaylalardaki tarlalarını ekilir duruma getirmek için onu sabana koşarlar.

Yak'ın evcil ve yabani olmak üzere iki cinsi vardır. Evcil yak her çeşit iklimde yaşayabilir. Yabani yaklar ise, 4500-5000 metre yükseklikteki ıssız ve karlı dağları severler. Ta ayaklarına kadar uzanan, siyah ve uzun tüylü kürkleri onları sıcacık tutar. Bu tüyler bazan gözlerine ve kulaklarına kadar iner.

Yabani yak'ın uzun tüylü, kalın kuyruğu doğu ülkelerinde çok tutulur. Çinliler onu kırmızıya boyayıp başlık olarak kullanırlar. Hindistan'da ise bu kuyruğu gümüşten bir sapa takarak, sinek kovalamakta kullanılan bir çeşit yelpaze yaparlar.

3 soru 3 cevap

A- AŞAĞIDAKİ BAYRAK HANGİ DEVLETİNDİR ?
1. ALMANYA FED. CUMH.
2- IRAK CUMHURİYETİ
3- BELÇİKA KRALLIĞI

B- BU KÖPEĞİN CİNSİ NEDİR ?
1- ÇOBAN
2- POİNTER
3- BULDOK

C- AMERİKA CUMURBAŞKANLIĞI DA YAPMIŞ OLAN 2. DÜNYA SAVAŞININ BU ÜNLÜ KOMUTANININ ADI NEDİR ?
1- MAC ARTHUR
2- OMAR BRADLEY
3- EISENHOWER

CEVAPLAR: A₂ - B₃ - C₃

NE ZAMAN

Suna eve geldiği zaman annesine, «Öğretmen bugün bize sığırları anlattı,» dedi. «Yavrusuna buzağı, erkeğine boğa, dişisine inek, gencine dana, tarlada kullanılanına öküz denilirmiş.»

— «Aferin sana Suna,» dedi annesi. «Peki anlayamadığın bir şey mi var?»

— «Var ya, ne zaman sığır denir, onu söylemedi.»

ACABA

İki yumurcak oturmuşlar, farelerin kaç yıl yaşadıklarını konuşuyorlardı. Nihayet içlerinden biri:

— «Ben buldum» dedi. «Farelerin kaç yıl yaşadıkları, tamamen kedilere bağlı!»

HOŞLARINA GİDER Mİ ?

Geçenlerde kardeşlerimizin birinden bir mektup aldık. Sekiz yaşında olduğunu söyleyen Yıldız Gür adlı bu kardeşimiz kendini bildiği gündenberi köpeklere karşı büyük bir sevgi beslediğini belirttikten sonra mektubunda şunları yazmış:

«Bizim mahalledeki komşulara bakıyorum. Hepsinin köpeği var. Hepsi de zavallı hayvancağızlara alışık olmadıkları işleri yaptırıyorlar. İşin tuhafı bunu da bir marifet sanıp gururlanıyorlar. Yanımızdaki komşu, köpeğine yiyecek sepetini, iş çantasını taşıtmaya bayılıyor. Bana kalırsa, Allah Baba köpekleri böyle işler yapsın diye yaratmamıştır. Acaba işler tersine dönse de köpek sahipleri evlerinde beslediklerı hayvancağızların durumuna düşseler ne olur. Köpekler de onlara eşyalarını taşıtırlarsa hoşlarına gider mi dersiniz? Ben buna hiç ihtimal vermiyorum.»

TÜRKİYE'Yİ İYİ TANIYOR MUSUNUZ?

TEKE YÖRESİNDE PORTAKALI İLE ÜNLÜ BU KIYI ŞEHRİMİZİN ADI NEDİR ?

CEVAP: Fenike

DALGIN ÖĞRETMEN

İnci'nin resim öğretmeni çok dalgındı. Bir gün sınıfta kalemini arayıp ta bulamayınca, çocuklara seslendi:

— «Bakın bakalım, kalemim nerede?»

İnci atıldı:

— «Kulağınızın arkasında öğretmenim.»

Resim öğretmeni sinirlendi:

— «Kesin konuş kızım,» dedi. «Arattırmasana beni... Hangi kulağımın arkasında?»

7 YANLIŞ

Lâğımcı yaya kaldırımındaki kapağı kaldırmış, evin pis su borularındaki tıkanıklığı açmaya çalışıyordu. Bu sırada iki muzip çocuk gazetesine dalmış önüne bakmadan gelen bir adam gördüler ve hemen «tehlike» işaretini gösteren levhayı kaldırdılar. Maksatları adamın çukura düşmesiydi ama umdukları olmadı. Adam farkında olmadan lâğımcının başına basarak tehlikeyi atlattı. Ressam da bu arada 2. resimde 7 yanlış yaptı. Acaba hangileri?

DEĞİŞİKLİKLER

1) Adamın ağzı gösterilmiş. 2) Gazete bir sayfa fazla. 3) Adamın ceket cebi kaybolmuş. 4) Lâğımcının kulağı kaybolmuş. 5) Adamın pantolonunun sağ dublesi gösterilmiş. 6) Yaya kaldırımını gösteren çizgi değişik. 7) Tehlike işaretini gösteren levhanın sapı daha dar.

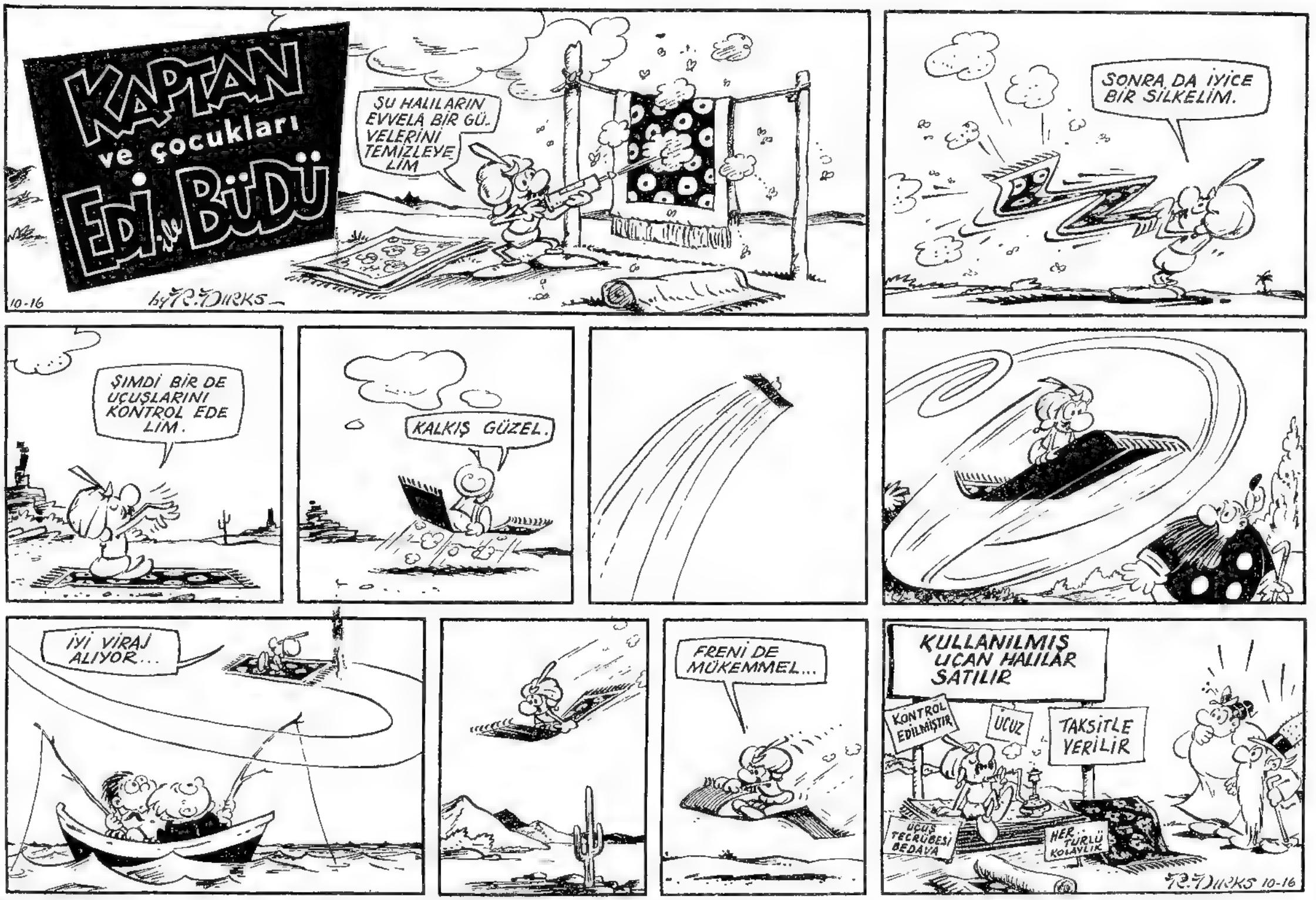

7 YANLIŞ

Lâğımcı yaya kaldırımındaki kapağı kaldırmış, evin pis su borularındaki tıkanıklığı açmaya çalışıyordu. Bu sırada iki muzip çocuk gazetesine dalmış önüne bakmadan gelen bir adam gördüler ve hemen «tehlike» işaretini gösteren levhayı kaldırdılar. Maksatları adamın çukura düşmesiydi ama umdukları olmadı. Adam farkında olmadan lâğımcının başına basarak tehlikeyi atlattı. Ressam da bu arada 2. resimde 7 yanlış yaptı. Acaba hangileri?

DEĞİŞİKLİKLER

1) Adamın ağzı gösterilmiş. 2) Gazete bir sayfa fazla. 3) Adamın ceket cebi kaybolmuş. 4) Lâğımcının kulağı kaybolmuş. 5) Adamın panto onunun sağ dublesi gösterilmiş. 6) Yaya kaldırımını gösteren çizgi değişik. 7) Tehlike işaretini gösteren levhanın sapı daha dar.

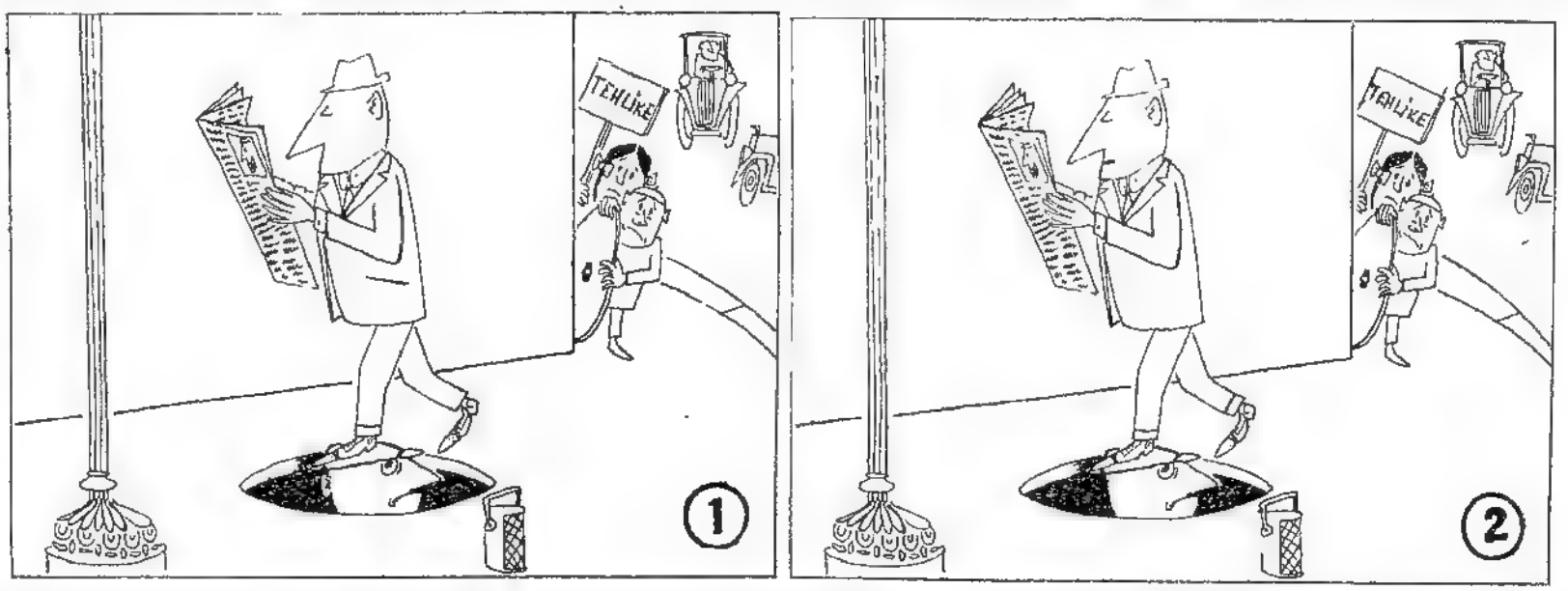

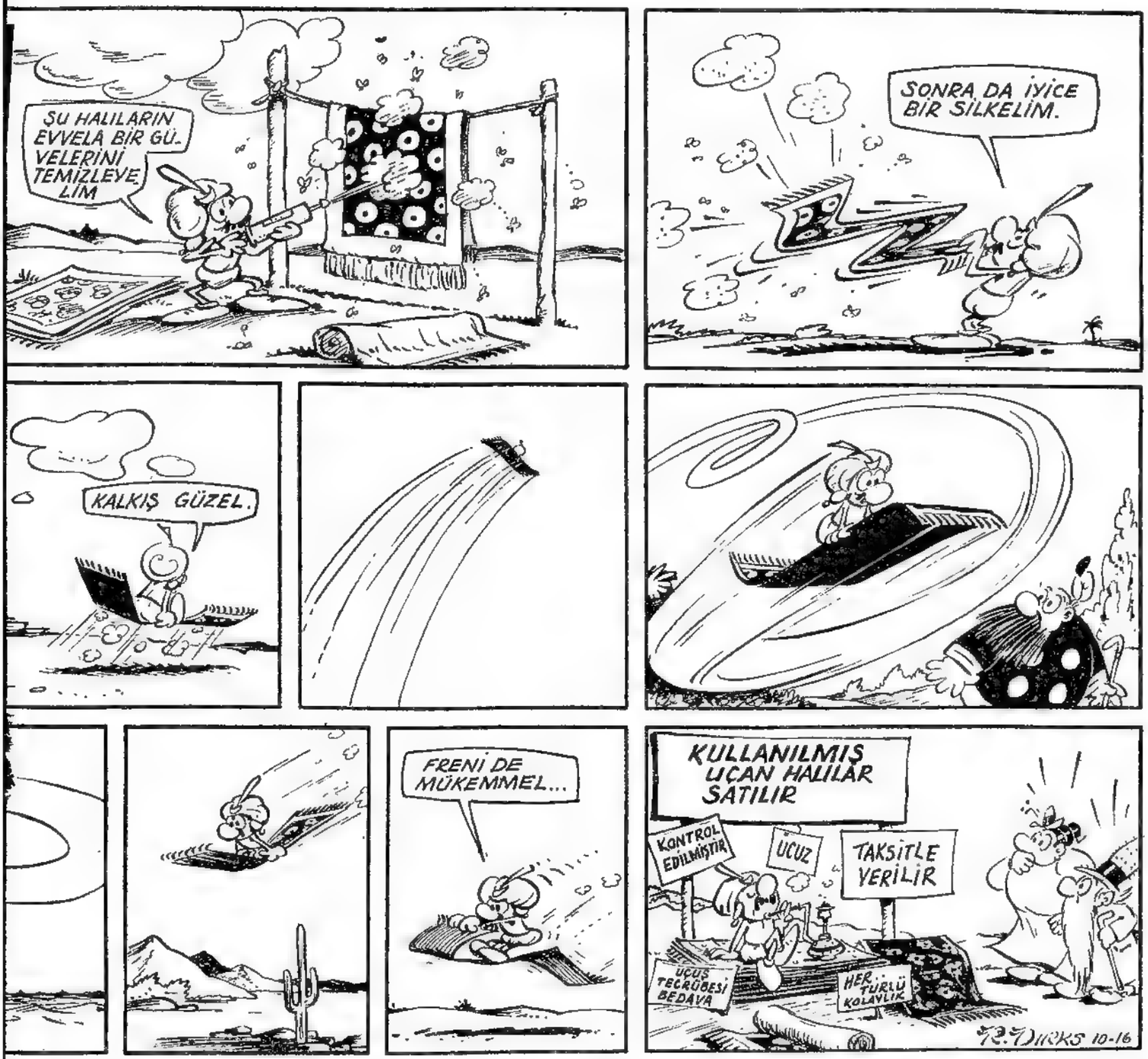
ŞU HALILARIN EVVELA BİR GÜVELERİNİ TEMİZLEYELİM
SONRA DA İYİCE BİR SILKELİM.
KALKIŞ GÜZEL.
FRENİ DE MÜKEMMEL...
KULLANILMIŞ UÇAN HALILAR SATILIR
KONTROL EDİLMİŞTİR
UCUZ
TAKSİTLE VERİLİR
UÇUŞ TECRÜBESİ BEDAVA
HER TÜRLÜ KOLAYLIK
TEHLİKE
1
2

ARSADAKİ DEMİR KAPI

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

İçlerinde biri kız olan onüçü-onüç yaşlarında dört öğrenci bir zaman oynadıkları arsada kapısı demir olan bir mahzen bulurlar. Burasını kendilerine lokal yapmak için temizlerlerken ikinci bir mahzenle karşılaşırlar. Buldukları maden bir çubuğun altın olduğu anlaşılır. Arsanın sahibi de Cinci Hoca'nın hazinesinden söz eder. Dört çocuk bunun üzerine araştırmalarına hız verirler. Nitekim 24 altın çubuk, bir köp altın bulurlar. Araştırmaları sona ermeden de durumu kimseye açmamaya karar verirler. Gerçekten de Sevim babasının ısrarına rağmen bu kararlarında direnmektedir.

Yazan: K. TUĞCU

13

Sevim başını eğdi, biraz düşündü, sonra cesaretle:

— «Baba,» dedi. «Bugüne kadar ne arkadaşlarım, ne de ben bir fenalık yaptık. Yalan söylediysem bunun nedeni vardır. Özür dilerim. Üç arkadaşım da benim gibi herşeyi anlatamadığımız için üzüntü çekiyor. Ama bu günlerde bir açıklama yapmak gerektiğini biliyoruz. Bana yarına kadar müsaade ediniz.»

— «Ne yapacaksın?»

— «Arkadaşlarıma herşeyin doğrusunu size söyliyeceğimi bildireceğim.»

— «Bana bir şeyin doğrusunu söylemek için arkadaşlarından müsaade alacaksın öyle mi?»

— «Verilmiş bir şeref sözü var baba.»

— «Şerefli bir kız olsaydın yalan söylemezdin.»

— «Yarın doğrusunu söyliyeceğim.»

— «Hayır, şimdi söyliyeceksın.»

— «Özür dilerim baba.»

Fikret Bey iyice kızdı:

— «Müzeyyen, şu ocak maşasını getir bana,» dedi.

Sevim kıpkırmızı olmuştu.

— «Lûtfen getiriniz anneciğim,» dedi. «Sizin keçi kadar inatçı kızınıza vurmaya kıyamadığınız maşa ile Doktor Fikret Beyefendi kızınıza verdiği sözde durmaması için vursunlar bakalım.»

Doktor dişlerini sıktı:

— «Sen ne Allahın cezası kızsın. Başıma bin türlü dert açacaksın. Senin bacak kadar yumurcaklara verdiğin sözü ben dinler miyim? Ben mahkemelerde sürünemem. Benim de şerefim var. Söyle diyorum.»

Sevim ağlamaya başlamıştı:

— «Anneciğim maşayı getirsenize. Yarın da beni kuyularda, deniz kıyılarında ararsınız.»

Ellerini yüzüne kapatmıştı.

Müzeyyen Hanım kocasına işaret etti. Doktor sigarasını yaktı, salonda gezinmeye başladı. Hayli üzgündü:

— «Müzeyyen,» dedi. «Küçük hanımın cam parçası diye sakladığı elmas bir pırlantadır. Üşenmedim, kuyumculara kadar gittim, yirmibeş bin lira kıymet biçtiler. Bütün ailemizin şerefi tehlikede. Belki çalınmış olduğu, belki de düşürülmüş de zabıtaya haber verilmediği için mahkemeye düşeceğiz. Bu zamana kadar itina ile büyüttüğümüz, bir fiske vurmadığımız kızımız bizi bir uçuruma götürüyor.»

Sonra yavaş yavaş ağlayan kızına dönerek:

— «Pekâlâ,» dedi. «Sayın çete üyelerinden müsaade almanız için size yarına kadar izin veriyorum maskot hanım. Yarınki toplantınızda arkadaşlarınıza veda etmeniz de münasip olacaktır.»

— «Teşekkür ederim baba, iyi geceler.»

. . . . . .

Ertesi gün Sevim arkadaşlarına olayı anlattı ve:

«Size söyleyecek vakit bulamadım,» dedi. «Babam o billûr parçası zannettiğim şeyi benden aldı. Kuyumculara götürdü, elmas da değil, pırlanta imış, yirmibeş bin lira kıymetinde olduğunu söylemişler. Beni çok sıkıştırdı. Hakikati kendisine anlatmak için çeteden müsaade almaklığım gerektiğini anlattım.»

Sevimin gözleri kıpkırmızıydı. Kaya:

— «Saklamak doğru değildi,» dedi. «Sen mert bir kızsın. Hepimiz kadar iyiyi kötüyü farkedersin. Biz para ardında değiliz. Biz bulduğumuz bir gömünün sevincini, heyecanını tatmak istiyoruz. Benim düşüncem bu. Arkadaşların da oyunu al.»

Doğan:

— «Bana babamdan yine dayak yedirtmeyin de ne yaparsanız yapın,» dedi.

Oğuz:

— «Söyleyebilirsin Sevim, dedi. Zaten bu işe büyüklerin karışması lâzım. Kendini bukadar üzmemeliydin. Çok ağlamışsın.»

Kız içini çekerek:

— «Dun iki saat aşağıda kapalı kaldık, dedi. O zaman Doğan arkadaşım molozları temizlerken ben o tüylü şeylerin parçalarını birer birer yokladım. Aynı büyüklükte yirmiüç tane billûr yani pırlanta daha buldum. Sonra da yirmidört tane inci. Eğer annem aramamış olsaydı bu haberi size verecektim.»

Cebinden mendili çıkarttı ve düğümlerini çözerek açtı. Üç erkek çocuk büyük bir şaşkınlık içinde pırlantaları ve incileri tetkik ettiler. Sevim onları tekrar saydı, mendiline koydu, cebine sakladı.

Birbirlerine bakarak düşünüyorlardı. Bekçının oğlu:

— «Pırlanta buymuş, öyle mi?» dedi.

— «Evet,» dedi Sevim. «Sabahleyin anneme sordum. 'Elmasla Pırlanta başka başka şeyler mi?' dedim. 'Hayır,' dedi. İkisi de elmastır, ama pırlanta daha itina ile ve biraz sivrice olarak işlenir. Tepesi yassı olmaz. Üçgenlerin uçları üstünde birleşir.»

Kaya kısa bir hesap yaptı:

— «Bir tanesi yirmibeş bin ederse yirmidört tanesi altı yüz bin lira eder,» dedi. «Acaba inciler de değerli şeyler mi?»

Sevim:

— «Muhakkak,» dedi. «Sonra iki tane de yeşil taşlı küpe var, bunların da çok kıymetli şeyler olduğunu zannediyorum.»

ZÜMRUT KÜPELER

O akşam yemekte Doktor Fıkret çok sinirli ve suratlıydı. Sevim başı önünde yemeğini yemiş, sonra da salona, babasına kahvesini getirmişti.

Müzeyyen Hanım salona geldiği zaman Fikret Bey:

— «Çete ile vedalaştınız mı küçük hanım,» diye sordu.

Sevim:

— «Hayır, diye cevap verdi. Arkadaşlarım zaten bu işe büyüklerin karışmasını istiyorlardı. Beni sözcü atadılar.»

— «Ne yaptılar?»

— «Atadılar, eskiler buna tayin derler. Arkadaşlarımdan aldığım yetki ile şimdi size açıklama yapmak istiyorum.»

Boşalan kahve fincanını aldı, dışarıya çıktı. Döndüğü zaman orta masasının üzerini boşalttı, oraya üç sandalye getirdi.

— «Lûtfen şöyle buyurun,» dedi. «Burada ışık şartları daha uygun.»

Fikret Bey:

— «Gel bakalım Müzeyyen,» dedi. «Şu maskaralığa sonuna kadar kendimizi tutarak dayanalım.»

Karı koca oturdular. Sevim elini çenesine dayayarak:

«Dörtler çetesinin sözcüsü ve yetkili bir üyesi olarak size açıklıyorum,» dedi. «Çetemiz Cinci Hoca'ya ait olduğunu sandığımız bir gömü bulmuştur Sakalına inci dizdiren, sarayını samurla kaplattıran Sultan İbrahim'in bu

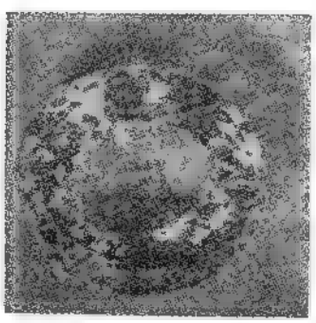

DÜNYANIN EN DEĞERLİ TAŞI

Dünyanın en ünlü ve değerli taşı Kohinor Elmasıdır. 800 karat ağırlığındaki bu taşın 1304 yılında Moğol hükümdarına ait olduğu bilinmektedir. Fakat bazı tarihçilere göre Kohinor Elması, bu tarihten tam dört bin yıl önce ortaya çıkmıştır.

Safranbolu'lu hocaya kapıldığını çok iyi bilirsiniz. Bu deli hükümdar, hocayı devlet işlerine de karıştırmış, o da büyük bir servet yapmıştı. Ama sonradan Cinci Hoca yakayı ele vermiş ve hayli hırpalanmıştı. Paralarını sakladığı yerleri söylemişlerdi. Yedi yaşında bulunan hükümdar Dördüncü Mehmet tahta çıkınca yeniçerilere cülûs bahşişi verecek para yoktu. O zamanın aşırı zenginlerinden olan ve Kazaskerliğinde rüşvetle pek zengin olan hoca korkudan küp küp, güğüm güğüm altınlarını meydana çıkartmıştı. Bunları duvar içlerine, bahçelere gömmüştü. Her ne yüzden olursa olsun paralarından bir kısmı bu zamana kadar kalmıştır.

Fikret Bey:

— «Sen bize tarih dersi mi vermeye kalkıştın Sevim?» dedi.

Sevim ciddiyetle:

— «Bulduğumuz gömünün kime ait olduğunu bilmeniz için bu kısa girişi dinlemeniz lâzımdı,» dedi. «Bizim lokal yaptığımız mahzen ve arsa Ahmet Hilmi Bey adında bir iktisat doktoruna aittir. Onun dedesinin dedesi oradaki yıkık binayı Cinci Hoca'nın sattığı bir adamdan almış. Tabii dördüncü Mehmed'in adamları bu binayı da aramış, delik deşik etmişler, belki o zamanlar bir şeyler bulmuşlardır. Belki de bulamamışlardır. Hilmi Bey'in dedesinin dedesi oraya yeni bina yaptırmış. Yalnız horasan kireçle örülmüş mahzen kalmış; bu mahzeni kömürlük olarak kullanmışlar. Bu hikâyeyi biz Ahmet Hilmi Beyden dinledik ve işte bunun için bulduğumuz gömünün Cinci Hoca'dan kalma olduğu kanısındayız.»

Doktor ciddileşerek:

— «Bir bu pırlanta düğme, bir de altın çubuk, öyle mi?» dedi.

— «Sizin küçümsediğiniz altın çubuk on iki bin lira değerindedir ve pırlanta düğmenin de yirmibeş bin lira değerinde olduğunu siz söylediniz.»

— «Azımsamadım,» dedi .

— «Şimdi bana bir dakika müsaade ediniz.»

Sevim çıktı. Bir dakika sonra elinde küçük bir tepsiyle salona girdi. Tepsiyi masanın üzerine koydu. Bu tepsinin içinde üç kutu vardı. Birisinin içinde altın, ikincisinde inci ve üçüncüsünde de pırlanta düğmeler vardı. Tepsinin üzerinde de iki karış uzunluğunda üzeri boyalı bir altın çubuk duruyordu.

Müzeyyen Hanım'la Fikret Bey şaşkınlıklarından konuşamıyorlardı. Sevim:

— «Bu altın çubuklardan daha yirmiüç tane var,» dedi. «Birini müdüriyete götürdüler, biri burada, diğerleri de mahzendedir. Şu altınları bir vazonun içinde bulduk. Tam ikibin beşyüz tane saydık. Ben bunları size göstermek için aldım. Yarın yine yerine götürmek isterim. İnciler tam yirmidört tanedir. Bunların elmaslarla beraber bir kürke veya bir kaftana düğme olarak dikildiğini sanıyorum. Kesin olarak anlamak güç. Çünkü kürk ve ipekli kumaş parçaları nemden küflenip dağılmış. Onları bir tenekenin içerisine koydum.»

(Devamı var)

BİR HİKÂYEMİZ VAR

CİBALİ KARAKOLU

Yazan: Nail Tekin ÖNDER
İzmir Gültepe Ortaokulu Öğretmeni

Umur'un babası Doğu Anadolu'nun bir ilçesinde memurdu. Bir gün ona:

— «Sana, sevineceğin bir haber vereceğim,» dedi, «İzmir'e tayin edildim. Fuarı, denizi, vapurları göreceksin.

Adam, daha sonra karısına seslendi:

— «Yolumuz uzun. Bileti Ankara'ya kadar alıp orada bir gün kalalım. Böylece hem dinlenmiş oluruz, hem de başkenti gezeriz. Gece de tiyatroya gidelim. Radyo, Gençlik Parkı, Açık Hava Tiyatrosu'nda «Cibali Karakolu» nun oynadığını söyledi.»

Küçük Umur bu ikinci habere de sevinmişti. Demek Ankara'yı da görecekti.

★

Ankara'da Anıtkabir'e, hayvanat bahçesine gittiler, caddelerde dolaşıp vitrinleri seyrettiler. Akşam yemeğini Gençlik Parkında yediler. Tiyatro saati yaklaşmıştı.

Tiyatronun önüne gelince Umur ağlamaya başladı. Annesi bir şey isteyip istemediğini sordu. İstemiyordu. Babası kızmıştı:

— «Öyleyse niçin ağlıyorsun?»

— «Ben karakola girmem!»

— Oğlum, burası karakol değil, tiyatro. «Cibali Karakolu» da oynanacak piyesin adı.»

Sonra çocuğunu elinden tuttu, yürümek istedi. Fakat Umur, kendini yere atıp tepinmeye, avaz avaz ağlamaya başladı. Bir yandan da:

— «Ben karakola girmem!» diye yırtınıyordu.

Yanlarından geçmekte olan yaşlı bir karı koca olayla ilgilendiler. Çocuğa buranın karakol değil, tiyatro olduğunu söyledilerse de fayda vermedi. Umur direniyordu.

Babası, yaşlı hanıma:

— «Kabahat çocuğun ninesinde,» diyordu, «çocuk küçükken evimizin karşısında karakol vardı. Ağlayınca onu polisle korkuturdu.»

Oyunu seyretmekten vazgeçtiler. Şimdi ne yapacaklardı? Umur, annesinin elinden tutmuş, onu istediği yöne doğru çekiyordu.

Luna Parkın kapısından girerken pek mutlu görünüyordu. Atlı karıncaya doğru koştu. Daha sonra roketlere, çarpışan otolara bindi.

Babası, küçük tren için bilet alırken o, vagona girmiş, oturmuştu bile. Orada annesinin kulağına dedi ki:

— «Anneciğim, ben oranın karakol olmadığını biliyordum. Fakat Luna Parka gitmek istiyordum. Onun için ağladım!»

SAKIN HA!

Doktorun telefonu çaldı. Telefondaki adam heyecanla soruyordu: «Oğlum, çimentoyla kum yuttu. Bu durumda ne yapmamı tavsiye ediyorsunuz?»

— «İçi beton olmaması için sakın su içirmeyin!»

★

DEĞİL Mİ YA?

Doktora gitmişti, sağ bacağının ağrıdığından şikâyet ediyordu. Doktor adamın ayağını muayene ettikten sonra, «Hiç merak etmeyin, tehlikeli bir hastalık değil,» dedi. «Sadece ihtiyarlıktan.»

— «Saçma,» dedi hasta. «Sol bacağım da ötekiyle aynı yaşta, ama hiç ağrıyor mu?»

UÇAN

CANAVAR!

İŞTE BENİM HALSİZ DÜŞMEME BU MADEN YİYEN CANAVAR SEBEP OLDU.
AMA, NASIL?

BUNUN NASIL OLDUĞUNU SANA ANLATAYIM DA DİNLE.

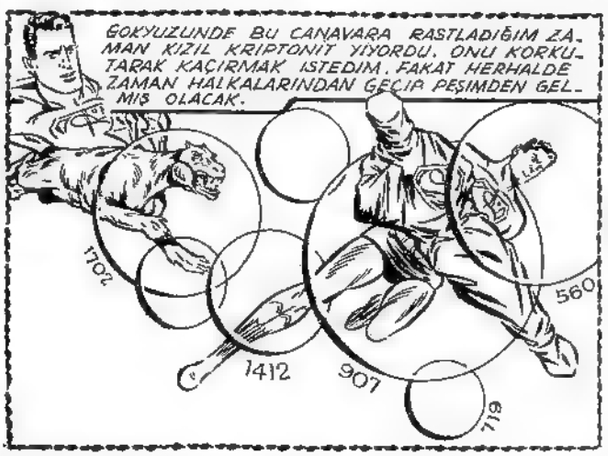
GÖKYÜZÜNDE BU CANAVARA RASTLADIĞIM ZAMAN KIZIL KRİPTONİT YİYORDU. ONU KORKUTARAK KAÇIRMAK İSTEDİM. FAKAT HERHALDE ZAMAN HALKALARINDAN GEÇİP PEŞİMDEN GELMİŞ OLACAK.
1702
560
1412
907
719

BURAYA GELİNCE PEŞİMİ BIRAKARAK ŞU TEPENİN İÇİNDEKİ MADENLERİ YEMEYE KOYULMUŞ OLACAK

SONRA DA KARNI ŞIŞINCE DERİN BİR UYKUYA DALMIŞ VE BENİ KOVALAMAYI UNUTMUŞ AMA SEN GLADYATORLERLE DOĞUŞURKEN BEN BU TEPENİN ÜSTÜNDEYDİM.

ONUN VUCUDUNDEN ÇIKAN KRİPTONİT IŞINLARI BENİ KIPIR DAYAMAZ HALE GETİRMİŞTİ..

O HÂLDE BEN GLADYATÖRLERLE, SENİN YARDIMIN OLMADAN ÇARPIŞTIM VE YENDİM ONLARI!
TABİİ DOSTUM CESARETİNİ TEKRAR KAZANDIN

UÇAN ADAM NED'İ TEKRAR GÜNÜMÜZE GETİRDİ.
NED ŞİMDİ KENDİNE OLAN GÜVENİYLE ESKİSİNDEN DAHA GÖZÜPEK BİR AKROBAT OLACAK. ONU KORKAKLIKTAN KURTARDIĞIM İÇİN ÇOK MEMNUNUM!

BİR KAÇ GÜN SONRA.
ŞİMDİ LEKSOR GEZEGENİNE DOĞRU GİDİYORUZ. BURASI BAŞ DÜŞMANIM LUTOR'UN YAŞADIĞI ÜLKEDİR. ONU ORADA BİR KAHRAMAN GİBİ SEVERLER LUTOR'U ORA HALKININ ELİNDEN ALMAK BİR MESELE OLACAK
© 1965 National Periodical Publications, Inc.
A Bell-McClure Syndicate Feature

ADAM

BİLİNMEYEN GEZEGENLERDE : 1

UÇAN ADAM NED ADINDAKİ GENÇ AKROBATI BİR SÜRÜ MACERADAN SONRA KORKAKLIKTAN KURTARIR

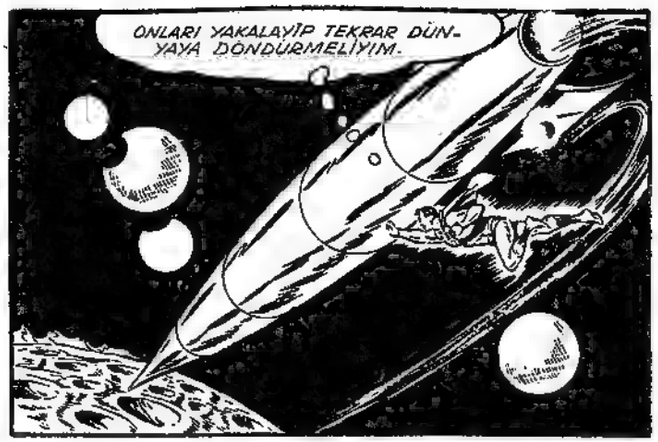

AKVARYUM...

Su hayvanlarını ve bitkilerini canlı olarak koruyabilecek şekilde düzenlenmiş cam su kaplarına «akvaryum» denir.

İçine süs balığı koyduğumuz yuvarlak kavanozlar basit birer akvaryumdur.

Akvaryumculuğun geçmişi eski Çin uygarlığına kadar dayanır.

İnsanlara hem tabiat ve hayvan sevgisi, hem de faydalı bir merak aşılayan bu zevkli sanat, Avrupa'dan sonra yurdumuzda da günden güne gelişmektedir.

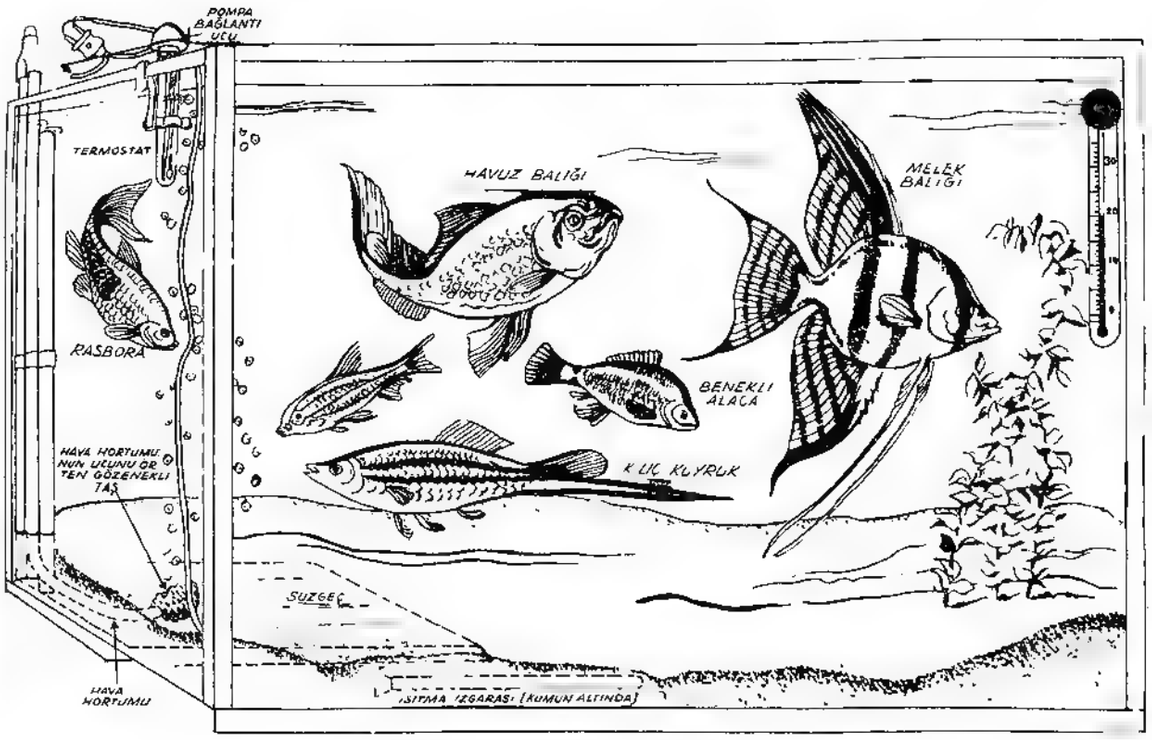

Modern bir akvaryum ve balıkları.

AKVARYUM NASIL OLMALIDIR?

Akvaryumlar genellikle tatlı suda yaşayan süs balıkları için düzenlenir. İyi bir akvaryum, balığa, daha önce yaşamakta olduğu tabiat ortamını aratmamalıdır. Kenarları dikdortgen biçiminde tekparça cam kaplar, tatlı su akvaryumları için en elverişli olanlarıdır. Bu kaplar, camların birleşim yerleri demir çerçeveyle çevrilerek daha da sağlamlaştırılır.

Bir akvaryumun genişliği, uzunluğunun dortte üçü kadar olmalı, yüksekliği ise enini aşmamalıdır. Bir örnek vermemiz gerekirse, diycbiliriz ki, 100 cm boyundaki bir akvaryumun genişliği 75 cm, yüksekliği ise 60 cm olmalıdır.

Akvaryum kurulurken kabın dıbine 3-5 cm kalınlığında, çok iyi yıkanmış dere kumu ile çok ufak çakıl taşları yayılır. Sonra içine biraz su konur ve su bitkileri ekilir. Bu bitkiler, balıkların bir çeşit oksijen kaynağıdır.

Aradan birkaç gün geçince, akvaryum su ile doldurulur. Ancak bu su fazla sert olmamalı ve sıcaklığı da, elektrik akımından yararlanarak, 20 ile 30 derece arasında tutulmalıdır. 10 cm boyundaki her balık için 2 litre su düşünülmelidir.

İçine balıklar konan akvaryum küçükse pencere kıyısına, büyükse, pencereye yakın bir masa ya da sehpa üzerine yerleştirilir. Yazın öğle sıcağında balıkları güneşten korumak gerekir.

AKVARYUM BALIKLARININ BAKIMI

Akvaryum balıklarının bakımında iki önemli nokta vardır: Akvaryum suyunun değiştirilmesi ve balıkların yemlenmesi.

Akvaryumun suyunu hergün değiştirmek doğru olmaz. Kabın içine gelişigüzel soğuk su koymak da zararlıdır. Su değiştirileceği zaman balıklar bir kepçe ile başka kaba alınmalı, onları hiçbir zaman elle tutmamalıdır. Eğer balıklar normal olarak yaşıyorlarsa, akvaryumun suyunu yılda 1-2 defa değiştırmek yeter. Ancak, buharlaşma yüzünden kabın suyu azalacağı için her zaman su katmak gereklidir. Balık sayısı çoksa, akvaryum su pompası ya da elektirk pompasiyle hava verilir. Suyun ısısı ise balıkların cinsine göre değişir.

Akvaryum balıkları için yapılmış çok çeşitli yapma yemler varsa da en iyisi canlı yemdir. Cinslerine gore onlara solucan, çiğ et, çok ince kıyılarak verilir. Bataklıklarda ve durgun sularda yaşayan su piresi dediğimiz hayvancıklar, bildiğimiz halkalı kurtlar, tatlı su kıyılarında bulunan minik karidesler, akvaryum balıkları için en elverişli besinlerdir.

Akvaryum balıklarına ekmek vermek çok yanlıştır. Çünkü bu tip hayvanlar, açlıktan çok sindirim zorluğu yüzünden ölürler. Onların yemediği kalıntılar kabın dibine çöker ve zamanla çürüyerek suyu zehirler. Bu bakımdan akvaryumda, süpürge balığına yer vermelidir.

..... VE BALIKLARI

HAVUZ BALIĞI — Çin tatlı sularında yaşayan bir çeşit Sazan balığıdır. Gözleri iri, vücudu etlicedir. Havuzlarda da yaşar.

SUPURGE BALIĞI — Vücudu üçgeni andırır. Bütün vaktini suyun dibinde geçirir. Akvaryumun en yararlı ve en uzun ömürlü balığıdır. Huni biçimindeki ağzıyle öteki balıkların çıkardıkları dışkıları ve besin artıklarını toplar. Böylece akvaryumu sürekli olarak temizler.

MELEK BALIĞI — Anavatanı Amazon olan bu balık, ilgi çekici vücut yapısı ve renklerinin ahengiyle akvaryum balıklarının en güzellerinden biridir.

KILIÇKUYRUK — Yumurtaları ana vucudunda açıldığından âdeta doğurarak ürer.

BENEKLİ ALACA — Meksika'dan Guatemala'ya kadar uzanan tropikal bölgelerde yaşar. Kılıçkuyruk gibi doğurarak ürer.

RASBORA — Malezya Adaları'ndaki akarsularda yaşar. Vücudunun yanlarındaki siyah şerit kuyruğuna kadar uzanır. Akvaryumun en güzel ve «efendi» balıklarından biridir.

UNESCO'NUN 20'NCİ YILI ANMA PULU

UNESCO (Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Teşkilâtı)'nun kuruluşunun 20'nci yıldönümü dolayısiyle Türkiye Posta Dairesi bir anma pulu çıkarmıştır. Değeri 130 kuruş olan bu pul üç renkli olarak ofset baskı usulüyle 100'lük tabakalar halinde basılmıştır. Tirajı 300 bindir.

UNESCO'nun faaliyetlerini ifade eden pul kompozisyonu ressam Burhan Özak tarafından hazırlanmıştır. Geçerlik süresi devamlı olan Pul 3 Mayıs 1967 akşamı satıştan kaldırılacaktır.

MİLLETLERARASI FUARLAR BİRLİĞİNİN 33'ÜNCÜ KONGRESİ ARTILI ANMA SERİSİ

Türkiye Posta Dairesi, İzmir'de toplanan Milletlerarası Fuarlar Birliği'nin 33'üncü kongresi dolayısiyle bir anma serisi çıkarmıştır. (Her yıl İzmir'de Kültür Park'ta açılan Milletlerarası «İzmir Enternasyonal Fuarı» İdaresi bu birliğin bir üyesidir.) Üç puldan meydana gelen bu seri ofset usulüyle 100'lük tabakalar halinde ve çok renkli olarak basılmıştır. Serinin tirajı 200.000'dir. Üç ayrı değerde olan pullardan 50+5 kuruşluğu İzmir'deki Büyük Efes Oteli'ni, 60+5 kuruşluğu İzmir Konak Meydanı'nı, 130+5 kuruşluğu da Fuar alanını göstermektedir. Geçerlik süresi devamlı olan seri 31 Aralık 1969 günü akşamı satıştan kaldırılacaktır.

UNESCO, Birleşmiş Milletlerin özel bir koludur. Teşkilâtın Anayasası 16 Kasım 1945 tarihinde Londra'da kabul ve imza olunmuştur. S.S.C.B. (Rusya) dışında Birleşmiş Milletlerin hemen hemen bütün üyeleri bu teşkilâta girmiştir.

Merkezi Paris'te bulunan UNESCO'nun erişmek istediği amaçlar şöylece özetlenebilir:

1) Sürekli bir barışın kurulabilmesi için bütün insanları barışa hazırlamak ve buna inandırmak.

2) İnsanlar arasındaki anlaşmazlık ve kavgaları ortadan kaldırmak, güvensizlik ve şüpheleri silmek.

UNESCO

(Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Teşkilâtı)

3) İnsanları demokratik ilkelere hazırlamak.

4) İnsanlar arasında adaleti, hürriyet ve barışı kurmak, milletlerin karşılıklı yardımlaşmasını sağlamak.

5) Milletler arasında kültür ve eğitimin geliştirilmesi için çabalar harcamak.

6) Milletler arasında kurulan ekonomik ve siyasi ilişkiler yanında Eğitim, Bilim ve Kültür alanında da sıkı bir dayanışmayı sağlamak.

ROKETLER

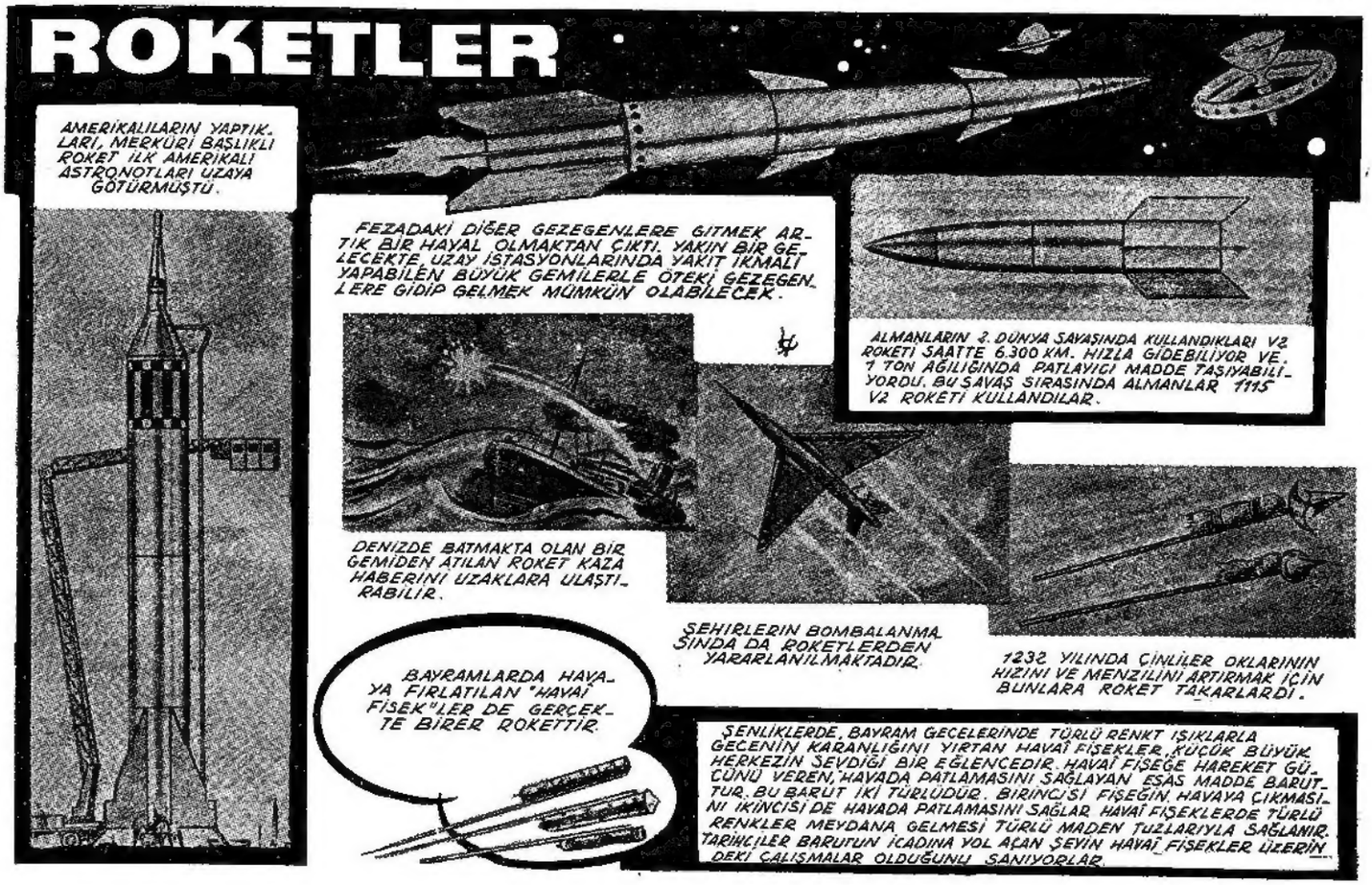

OKUYUCU KÖŞESİ

Şule Öztiryaki kardeşimiz bana bir şiir göndermiş. Daha doğrusu, şiir biçiminde bir mektup. Ama, başına ad koymamış. Şiirin sonunda «Bana hediye göndermezsen küserim» diyor. Şule kardeşi gücendirmemek için bu dileğini şu anda yerine getiriyorum. Şiirin adı da benden olsun!

« HEDİYELİK »

Doğan Kardeş, Doğan Kardeş!
Seni seçtim kendime eş...
Tatlı hikâyelerini okuyorum,
Verdiğin bütün bilgileri
Kolayca aklıma sokuyorum.

Öğretmenim ne sorsa
Parmağımı kaldırırım,
O aldırmayacak olsa
Ben tahtaya saldırırım!

Senden öğrendiklerimi
Bülbül gibi söyleyince
Kapılırım sonsuz bir sevince...

Sana kupon gönderdim:
Cüzdan kazanmaktır derdim.
Doğan Kardeş, Doğan Kardeş!
Bana hediye göndermezsen küserim!

*

Aşağıdaki şiir de Kütahya'lı okuyucumuz Mine Bora kardeşten...

AKASYA

İlkbaharda filizlendin,
Yemyeşil yapraklarla süslendin,
Sonra bembeyaz çiçekler
Sana ayrı bir güzellik verdiler.

Sonbaharda çıplak kaldın,
Kış geldi, örtündüin karla;
Acı acı esen rüzgârla
Sallandı dalların...

ONUN DA KOLEKSİYONU VARMIŞ

Adana'da oturan Oya Güleç kardeşimizden bir mektup aldık. Üç yaşındaki küçük kardeşinden şikâyet ediyor:

— «Küçük kardeşim Mine, başkalarını taklit etmeye bayılıyor. Hele ben ve ağabeyim Cengiz ne yaparsak o da hemen aynı şeyi yapmaktan, biz ne söylersek o da aynı şeyi tekrarlamaktan pek hoşlanıyor. Ben pul toplamaya meraklıyım. Ağabeyim Cengiz de kelebek koleksiyonu yapar. Geçenlerde büyükannem birkaç günlüğüne bize gelmişti. Üç kardeş de büyükannemize marifetlerimizi anlatmak için sabırsızlanıyorduk. Ben pullarımı, Cengiz ağabeyim de kelebeklerini anlattı. Biz sözümüzü bitirir bitirmez, sıra Mine'ye gelmişti:

— «Büyükanneciğim» dedi, «ben de ablamla ağabeyim gibi koleksiyon yapıyorum.»

Büyükannem gülümseyerek Mine'nin başını okşadı:

— «Yaa, öyle mi, yavrucuğum? Pekalâ sen ne koleksiyonu yapıyorsun bakalım?»

Mine, hemen cebinden küçük para çantasını çıkarıp açtı ve büyükannesine uzattı:

— «Para koleksiyonu yapıyorum, büyükanne.»

AYTEN YARBASAN: Başak Sokak, No. 38, Daire 13, Küçükesat - ANKARA **(Pul koleksiyonu yapan arkadaşlarıyle mektuplaşmak, pul değişmek istiyor.)**

SİMİGON EKEN: Pangaltı, Eşref Efendi Sokak, No. 211, Şişli - İSTANBUL **(14 yaşında. Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

UĞUR ERKMEN: Esentepe, Emekli Subay Evleri 7/5 - İSTANBUL **(Avusturya Lisesi'nin hazırlık sınıfına devam etmekte olan bu kardeşimiz, Almanca'sını ilerletmek amacıyle mektuplaşmak istiyor.)**

HAYRİ BAŞDOĞAN: Möbelhaus Himmelreich, Erich Sailerstr 17, 7107 Bad. Wimpien - DEUTSCHLAND **(Dergimizin Almanya'daki sürekli okuyucularından olan bu ırkdaşımız, Türk kardeşlerinden mektup bekliyor.)**

Doğan Kardeş Kitapları

Egon Larsen
Dünya'nın Çehresini Değiştiren 12 ADAM

Çocukluğundan itibaren insanlığa yararlı olmak için yılmadan, usanmadan çalışan ve sonunda başarıya ulaşan 12 mucit ve bilim adamının (Graham Bell, Thomas Edison, Ernest Abbe, John Dunlop, Guglielmo Marconi, Wright Kardeşler, Rudolf Diesel, Lord Rutherford, Henry Ford, John Logie Baird, Sir Frank Whittle, Watson - Watt) ilgi çekici hayat hikâyesi. Ciltli fiatı 12,5 lira. (Oniki kupon gönderecek kardeşlerimize 10 lira).

Marie - Louise Fischer
GUNDULA

Semra Ögel tarafından dilimize çevrilen bu kitapta erkek kardeşinin doğumu üzerine anne ve babasının ilgisinden yoksun kalan duygulu bir kızın hikâyesini bulacaksınız. Ciltli fiatı 10 (On kupon gönderecek olan kardeşlerimize 8 lira).

Karl Ewald
TABİAT - ANA ANLATIYOR

Tabiat olaylarını herkesin meraklı bir roman gibi hiç sıkılmadan seve seve okuyabileceği biçimde bir anlatma tekniğiyle yazılmış olan bu kitap, çocuklarda ve gençlerde tabiat sevgisini geliştirir. Ciltli fiatı 12,5 lira (Oniki kupon gönderecek olan kardeşlerimize 10 lira).

KARİKATÜR

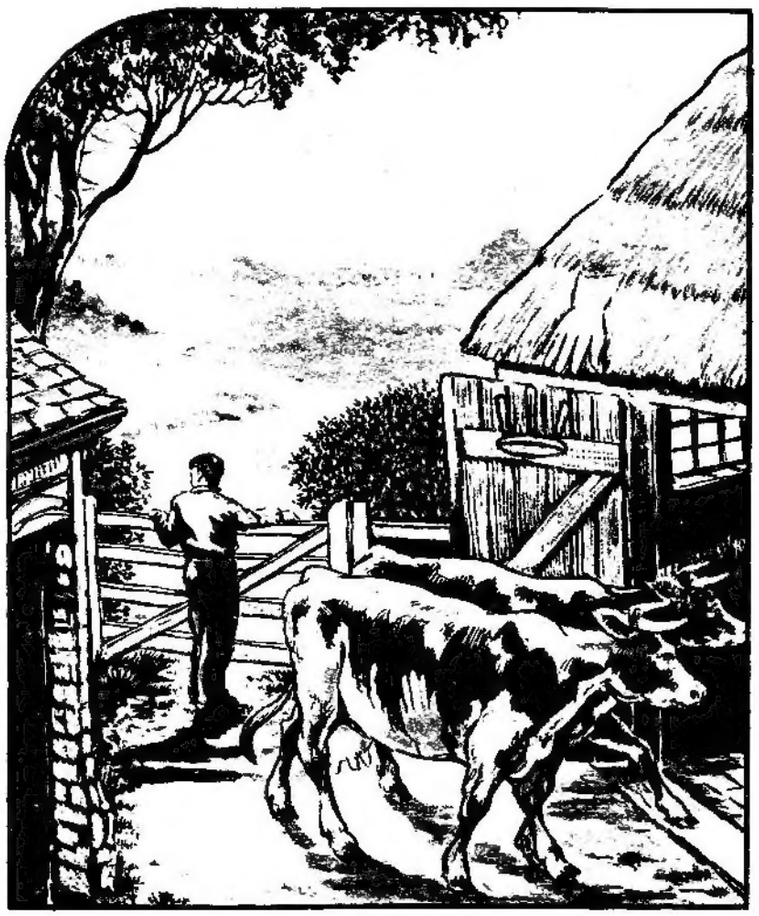

RESİMLİ BULMACA

Sarı Kız ile Pamuk Kız, sağılma vaktinin geldiğini bildikleri için biraz önce çiftliğe dönmüşlerdi. Ressam onların çiftliğe gelişlerini gösteren resmi çizerken muziplik olsun diye bazı eşyaları saklamış. Dikkatle bakın, ressamın sakladığı eşyaları siz bulabilecek misiniz? Hemen kulağınıza fısıldayalım, ressam iki eldiven, bir tabure bir kova ve çiftçinin kasketini sakladı.

Şu garip dünya

İPEKTEN EVLER

ÖRÜMCEKLER, BÜYÜK BİR USTALIKLA KENDİLERİNE AĞ ÖRERLER. AĞLAR KULLANILACAKLARI İŞLERE GÖRE ÇEŞİT ÇEŞİT OLURLAR. MESELA AVLAR İÇİN TUZAK, YAVRULARA TORBA, HAVADA DOLAŞMAYA YARIYACAK BALON ŞEKLİNDEKİ AĞLAR GİBİ...

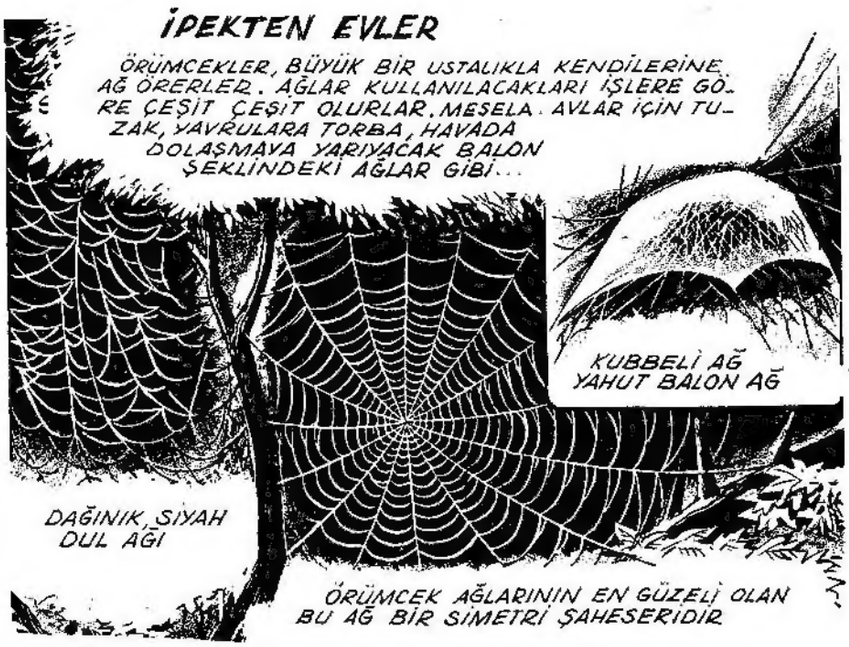

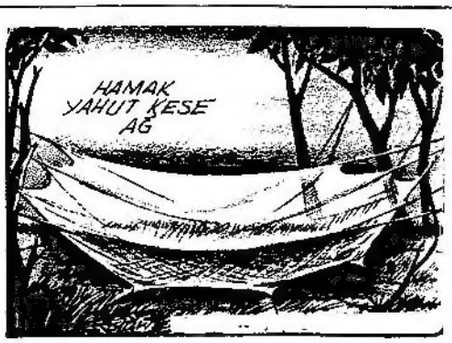

HMM... İŞTE BU TUHAF!.. BÜTÜN BU BÖLGEYİ GEMİLERİMİZ DÜŞMANDAN TEMİZLEMİŞTİ!
BİR CANAVAR BALIK OLABİLİR...
DENİZDİBİ DEVLERİNİN BİR GEMİSİ BİLE OLSA "DENİZ PARSI"NA KARŞI HİÇ BİR ŞEY YAPAMAZ...
SU YÜZÜNDEN ÜÇYÜZ METRE DERİNLİKTE PEK HEYECANLI BİR KOVALAMACA YARDI...
GİTTİKÇE YAKLAŞIYOR...
DURUM TEHLİKELİ...
DENİZ EJDERİ
...DENİZALTINDAN TORPİLLER YAĞAR...
DÜŞMANI SULARA GÖMDÜK. "DENİZ PARSI" İLE SU ÜZERİNDE BULUŞACAĞIZ...
SAĞOL, TROY. "PARS"IN İLK DENEMESİ SİZİN YARDIMINIZLA BAŞARILI OLDU...
DENİZ EJDERİ
"DENİZ PARSI"NIN ONALTI KIRLANGIÇINDAN BİRİ SALIVERİLDİ...
DENİZALTI SU YÜZÜNE ÇIKMAK ÜZEREYKEN YENİ BİR TEHLİKE HABERİ GELDİ...
DÜŞMAN GEMİSİ ŞİMDİ ONBEŞ MİL KUZEY DOĞUDA. YAKLAŞTIRMAYIN.
ONLARDAN BİRİ DAHA PEŞİMİZE TAKILDI. GİTTİKÇE YAKLAŞIYOR
MERAK ETMEYİN, ONUN DA HESABINI GÖRÜRÜZ. KIRLANGIÇLARI SALIVERİN
EVET, DAHA DA YAKLAŞTIM.
UÇAN BALIKLARDAN BAŞKA BİR ŞEY GÖREMİYORUM...
ORTALIĞI İYİCE GÖZDEN GEÇİR. BİZİM RADARDA GÖRÜNÜYOR...
KIRLANGIÇ HIZLA DÖNÜP DURARAK DÖRT BİR YANI GÖZDEN GEÇİRDİ...
BEN GÖZDÜM KOMUTANIM. DEV BÜYÜKLÜĞÜNDE BİR İSTAKOZA BENZİYOR.
İSTAKOZ MU?.. EMİN MİSİN?

(Devamı var)